

Orð og myndir: Jan Müller

Malinsfjall hevjar seg hátt yvir Viðareiðis bygd

mánaði hýsir hotellið rættiliga nógvum fundum og skeiðum.

M.a. fáa tey nógvar størri bussvitjanir. Rasmus sigur í hesum sambandi, at tunnlin er ov lág til at taka slikar bussar sum Toru. Hetta er spell, sigur hann, tí tað ger, at hotellið má vera nógvar gestir fyruttan. Hann visir her á, at tórvur er á at viðka tunnlnar í Norðoyggjum, so teir svara til teir tunnlar, sum verða gjørdir aðrastaðni í landinum.

Vit spurdu Rasmus, um ov lítið verður gjørt fyri at fáa fleiri ferðafólk til Viðareiðis um sumrnar!

— Nú vita vit, at nógvar verður gjørt fyri at fáa fólk til Mykinesar. Eg haldi sjálvur, at dentur

átti eisini at verið lagdur á at fingið fólk her norður, tí her er bæði lættari at koma frá og til enn hvat viðvikir Mykinesi. Eisini er veðrið á Viðareið mangan gott, tá tað aðrastaðni er vánaligt.

Sesongin ov stutt

Ein felags trupulleiki hjá øllum gistingarhúsum í Føroyum er, at sesongin er ov stutt. Vit spurdu Rasmus, um møguleiki er at viðka sesongina. Hann sigur:

— Tað er tað vit royna. Fáa vit ta almennu ferðamannamiðstöðina, so fer gongd at koma á. Meiri tíð, fleiri fólk og meiri orku fer tá vónandi at verða lögð í at fáa ferðafólk hendavegin.

Ein vansi við at fáa

fremmandafólk til Føroya er ótryggleikin um ferðalíkendini. Rasmus greiðir frá, at teir eina tíð høvdu nógvar amerikanarar, men so knappliga kom steðgur í. Tað visti seg, at fleiri teirra høvdu verið noyddir at steðgað í Vágum orsakað av mjørka. Hetta kemur teimum mangan dátt við og tað hevur so sína ávirkan á ferðahugin.

— Tað má vera meir vist, um fólk kunnu koma og fara. Hetta er ein treyt, skulu vit viðka sesongina, heldur Rasmus fyri.

Fara væl um

— Hvussu fara ferðafólkini um náttúruna?

— Sera væl. Tað hevur ikki verið nakar trupulleiki higartil.

— Hvat halda fólk úr Viðareiði um teir mongu turistarnar?

— Eg havi einki ilt orð hoyrt. Ferðafólk eru sera fitt fólk í heila takið. Í so litlari bygd sum Viðareiði koma tey at práta við fólk her, um hvat vit liva av o.s.fr.

— Hvat hevur størsta týðning fyri teg og Hotel Norð í næstu framtíð?

— At vit fáa eina javna tilgongd og helst so leingi sum gjørligt. Eisini at hava fólk búgvandi her, tí maturin einans gevur ikki so nóg.

Rasmus sigur viðari, at tey kortini ikki kunnu liva av hotellinum. — Tað gekk fyrr, men nú er tað ov strævið, raksturin er vorðin ov dýr.

— Hvat gera tit so um framt?

— Tað er so tað. Her ræður um at finna okkurt annað eisini. Men hvør hevur so brúk fyri einum bert eina tíð á árinum.

— Hvat manglar ann-

Tær báðar döturnar á Hotel Norð her einsamallar í ti stóra matarsalinum

ars á Viðareiði fyri at kunna ganga ynskjunum hjá fremmandafólki betur á móti?

— Eitt nú handil at selja ymsar serføroyskar vørur o.l., sum fremmandafólkini kunnu hava heim við sær. Hetta hava vit hugsað um, men her vóna vit, at ferðamannastöðin fer at taka stig til okkurt tiltak, soleiðis, at til ber at selja sermerktar føroyskur vørur — eisini á Viðareiði.

— Kundi tú hugsað tær, at føroyingar ferðast meira í sinum egna landi?

— 'a, so avgjort.

— Ferðast vit ov lítið í Føroyum?

Ja, men í fyrstani tá Smyril fór at sigla og tá vit byrjaðu, tá var nógvar at gera her. Tað var heilt vanligt, at fólk komu úr Suðuroynni higar at ferðast. Hetta sær ein ikki nógvar til longur. Nú skal alt av landinum at ferðast. Hetta sær ein ikki nógvar til longur. Nú skal alt av landinum at ferðast.

— Men hvat skal gerast fyri at fáa fleiri fólk til Viðareiðis á sumri?

— Har kundi helst verið nógvar gjørt t.d. kundu vit havt kondirum o.l. her á hotellinum. Men eg má tianverri siga, at føroyingar hava tann feil framum útlendingar, at kemur eitt æl av himni, so skal rúm avbestillast beinanvegin. Hetta leggur útlendingurin einki í. Tí hann sigur, at regnið í Føroyum er heitt.

— Kunnu tit ikki hýsa øllum fólkunum, sum koma til Viðareiðis, eru so pláss fyri teimum aðrastaðni í bygðini?

— Vit plaga tá at biðja pláss á Sjómansheiminum í Klaksvík.

Ongantið lidnir at mála

— Hvat eru tað fyri fólk, sum koma til Viðareiðis um summarið?

— Tað eru øll møgulig fólk. Serstakliga fólk, sum dáma at ganga túrar og njóta náttúruna. T.d. vitja nógvar listamálarar

her. Teir eru ikki meira enn innkomnir, so seta teir seg at mála.

Rasmus sigur frá einum listamálarar, ið hann tosaði við nakað herfyri. — Eg spurdi hann um hann ongantið bleiv liðugur at mála, nú hann hevði verið her so oftani. Hann svaraði mær, at á Viðareiði bleiv ein ongantið liðugur at mála. Ein skuldi bert flyta seg nakrar fáar metrar, so hevði ein eitt heilt nýtt motiv.

Rasmus heldur, at tað er bæði náttúran og so tað avbera góða veðrið, sum mangan er norðanfyrir, ið er atvoldin til, at so mong leita til Viðareiðis.

Hóast tað oysregnar í øllum grannabygdunum, so er sólskin á Viðareiði og fólk ganga hálvnakn og hoyggja. Samanumtikið kann sigast um Viðareiði sum veðurpláss, at tað man vera eitt tað besta í Føroyum. Tá hitin aðrastaðni liggur um 20 stig í skugganum, so er hitin á Viðareiði javnan fimm stig hægri.

